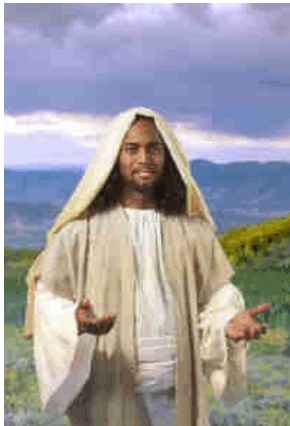

Kerk op een rots

Verhaal van de Maand december 2005

In Afrika gaat het verhaal, dat Jezus tijdens een wandeling zijn discipelen opdroeg een stuk rots op te rapen. Allemaal deden ze wat hij vroeg, behalve Petrus, die een kiezelsteentje opakte en in zijn zak deed.

De elf discipelen speelden de hele dag met hun stukjes rots in de hand. Tegen de avond bereikten zij het Meer van Galilea. Jezus droeg hen op wat te gaan vissen. Zij vingden veel vis en kookten die. Toen zei Christus:

- Geef mij de stukken rots.

Een hij veranderde ze in broden
- allemaal, uitgezonderd die van Petrus. Diens kiezelsteentje was te klein om ook maar in iets te kunnen veranderen.

Een paar dagen later nam Jezus zijn discipelen weer voor een wandeling mee om nog meer stukken rots te verzamelen. Iedereen pakte een stuk rots op, behalve Petrus. Hij brak een halve berg af en dat stuk was zo groot, dat hij niet met zijn handen in beweging kon krijgen. De hele dag werkte het zwetend aan dat enorme stuk rots.

Tegen de avond zei Jezus, dat iedereen hij moest gaan zitten en hem hun stuk rots geven. Iedereen kwam naar voren, behalve Petrus, die nog steeds bezig was te proberen zijn halve berg in beweging

te krijgen. Enfin, uiteindelijk lukte het hem hijgend en zuchtend en totaal buiten adem Jezus zijn rots aan te bieden.

Jezus zei tegen Petrus:

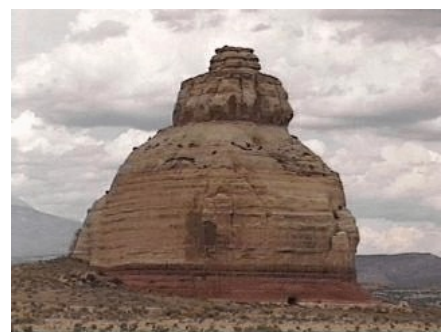
- Op deze rots van jouw ga ik mijn kerk bouwen.

Petrus' adem stokt in zijn keel:

- Nee, Heer, u moet mijn rots in brood veranderen!

Jezus begreep wat Petrus bedoelde en veranderde diens rots in een berg broden, waarmee hij de 5000 voedde. Daarna pakte hij de andere elf stukjes rots van de andere discipelen op en lijmde deze aan elkaar. Hierop bouwde hij zijn kerk.

Daarom is het dat de christelijke kerk zo versplinterd is, omdat zij is gebouwd op een gefragmenteerde rots.

- vrij naar een Afrikaans-christelijk verhaal
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet